

(2003/C 222 E/095)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3557/02**van Marie Isler Béguin (Verts/ALE) aan de Raad**

(12 december 2002)

Betreft: Oprichting Europese Bank voor preventie en herstel van milieuschade

De afgelopen 10 jaar sinds de ineenstorting van het Oostblok in Europa had de EU als een van haar prioriteiten de tenuitvoerlegging en de follow-up van de economische en industriële overgang van de Oost-Europese landen, in antwoord op hun spoedige kandidaatstelling voor opnemings in de EU en ter voorbereiding op deze toetredingen. Met het oog hierop en met de uitdagingen die deze omschakeling op een West-Europees niveau met zich meebracht, had de EU een ad-hocbank opgericht: de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling.

Het overgangsproces is van beslissend belang geweest voor elk van de kandidaat-landen, in de vorm van garanties, financieringen en strategieën die werden gewaarborgd door de EBWO. Het feit dat de EU momenteel een definitieve datum heeft vastgesteld voor de toetredingen, bewijst hoe ver dit proces is gevorderd en maakt tegelijkertijd ruimte voor nieuwe, even dringende prioriteiten.

De gevolgen van recente natuurrampen tonen duidelijk aan dat het milieu een minstens zo grote uitdaging vormt als de overgang van de communistische economieën naar een West-Europees model. De gevolgen van de verstoringen van de ecosystemen, alsmede de klimatologische, meteorologische en mariene gevolgen, waar het Europees continent momenteel nadrukkelijk mee wordt geconfronteerd, heeft een immense financiële impact. De rekening van deze milieuschade, die is opgetreden en ook in de toekomst nog zal gaan optreden, en die is toe te schrijven aan tientallen jaren van productiewijzen en een levenswijze waarin absoluut geen aandacht werd geschonken aan het milieu, is onlangs in het VN-milieuprogramma (PNUE) geraamd op ongeveer 150 miljard dollar per jaar.

Acht de Raad deze feiten en cijfers geen overtuigend bewijs voor de noodzaak — in termen van uitdagingen en risico's en dus in termen van middelen en inspanningen — van een communautair beleid dat erop is gericht acties te ontwikkelen die daadwerkelijk de problemen te lijf gaan en voorzien in de ontwikkeling van een milieuscenario?

Is de Raad niet van oordeel dat de coördinatie en het beheer van de herstructurering van het milieubeleid, en het beperken van deze milieucrisis, één gecentraliseerde gesprekspartner en acteur noodzakelijk maken, naar het voorbeeld van de EBWO?

Zou het niet de verantwoordelijkheid van de Raad zijn om in een dergelijke context een Europese bank op te richten voor preventie en herstel van milieuschade, die tot taak krijgt te controleren, te informeren en op te voeden en de ecologische overgang van vandaag en morgen te bevorderen?

Antwoord

(5 en 6 mei 2003)

De Raad heeft van de Commissie geen voorstel in die zin ontvangen. De door het geachte parlementslid aan de orde gestelde kwestie is derhalve niet door de Raad behandeld.

De Raad heeft echter bij Verordening (EG) nr. 2012/2002 van 11 november 2002 ⁽¹⁾ het Solidariteitsfonds van de Europese Unie opgericht, dat hoofdzakelijk bedoeld is om een gedeelte van de overheidsuitgaven te dekken van een lidstaat of een staat die in 2004 lidstaat zal worden indien deze getroffen wordt door een grote natuurramp, om er zo spoedig mogelijk toe bij te dragen dat in alle rampgebieden weer normale levensomstandigheden heersen.

Op het Fonds kan een beroep worden gedaan voor elke ramp die schade veroorzaakt die wordt geschat op hetzij meer dan 3 miljard EUR in prijzen van 2002, hetzij meer dan 0,6% van het bruto nationaal inkomen van de betrokken staat. Een regio die is getroffen door een buitengewone ramp (vooral een natuurramp) welke het grootste deel van de bevolking treft en ernstige en langdurige gevolgen voor de levensomstandigheden en de macro-economische stabiliteit van die regio heeft, kan evenwel in uitzonderlijke gevallen ook steun uit het Fonds krijgen indien niet aan bovengenoemde kwantitatieve criteria is voldaan. Het bedrag van de steun uit hoofde van deze maatregel is beperkt tot 7,5% van het jaarbedrag aan begrotingsmiddelen waarover het Fonds kan beschikken, te weten: 1 miljard euro.

De steun van het Fonds moet, als additioneel instrument, een aanvulling blijven op de inspanningen van de door de ramp getroffen staat. Het Fonds is niet bedoeld ter vervanging van bestaande economische en sociale cohesieinstrumenten waarmee maatregelen op het gebied van risicopreventie en het herstel van beschadigde infrastructuur kunnen worden gefinancierd, of om derde partijen te ontslaan van hun verantwoordelijkheid dan wel om schadeloosstelling te financieren ingeval van niet-verzekerbare risico's.

De Raad wacht tot slot ook nog op de voorstellen die de Commissie heeft aangekondigd in het kader van haar wetgevings- en werkprogramma voor 2003 en waarmee wordt beoogd duurzame ontwikkeling te bevorderen en de sociaal-economische samenhang te versterken, door evenwichtige antwoorden te bieden op milieuproblemen en sociaal-economische problemen, door middel van de uitvoering van de communautaire strategie voor duurzame ontwikkeling.

(¹) PB L 311 van 14.11.2002, blz. 3.